

Határozatok Tára

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKÉNEK ÍTÉLETE (második tanács)
2016. július 19.

F-67/15. sz. ügy

Luisa Opreana
kontra
Európai Bizottság

„Közszolgálat — Ideiglenes alkalmazott — Állandó munkakört betöltő ideiglenes alkalmazott —
Határozott idejű szerződés meghosszabbításának elmaradása — Terhesség — Sérelmet okozó aktus —
A sérelmet okozó aktus kibocsátója hatáskörének hiánya — A meghallgatáshoz való jog —
Gondoskodási kötelezettség”

Tárgy: AZ EAK-szerződésre annak 106a. cikke értelmében alkalmazandó EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kereset, amelyben Luisa Opreana a 2014. augusztus 31-én lejáró ideiglenes alkalmazotti szerződése meghosszabbítását mellőző európai bizottsági határozat megsemmisítését kéri.

Határozat: A Közzolgálati Törvényszék megsemmisíti a Luisa Opreana 2014. augusztus 31-én lejáró ideiglenes alkalmazotti szerződésének meghosszabbítását mellőző európai bizottsági határozatot. Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit és köteles viselni az L. Opreana részéről felmerült költségeket.

Összefoglaló

1. Tisztviselői kereset — Sérelmet okozó aktus — Fogalom — Ideiglenes alkalmazotthoz intézett, őt a szerződése lejártának időpontjára emlékeztető levél — Kizártság — A szerződés meghosszabbítását mellőző határozat — Bennfoglaltság

(Személyzeti szabályzat, 90. cikk, (2) bekezdés)

2. Tisztviselők — Ideiglenes alkalmazottak — Felvétel — Határozott időre szóló szerződés meghosszabbításának elmaradása — A határozat anélkül történő meghozatala, hogy az érintettnek előzetesen lehetőséget adnának észrevételei kifejtésére — A meghallgatáshoz való jog megsértése

(az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, 2 bekezdés, a) pont)

3. Tisztviselők — Ideiglenes alkalmazottak — Felvétel — Határozott idejű szerződés meghosszabbítása — Az adminisztráció mérlegelési jogköre — Az adminisztráció gondoskodási kötelezettsége — Az érintett alkalmazott érdekeinek figyelembevétele — Bírósági felülvizsgálat — Korlátok

(Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, 2. cikk)

1. Csak azok a kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések minősülnek megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak és határozatoknak, amelyek a felperes jogi helyzetének jelentős módosításával a felperes érdekeit közvetlenül és azonnal érintik. Ezzel szemben az a jogi aktus, amely egy korábbi jogi aktushoz képest semmilyen új elemet nem tartalmaz, ez utóbbit pusztán megerősítő jogi aktusnak minősül, és emiatt nem járhat azzal a joghatással, hogy új keresetindítási határidőt nyit meg.

Konkrétabban az a levél, amely arra szorítkozik, hogy emlékezteti az alkalmazottat a szerződésének a lejárati időpontjára vonatkozó rendelkezéseire, és így az említett rendelkezésekhez képest semmilyen új elemet nem tartalmaz, nem minősül sérelmet okozó aktusnak.

Azonban abban az esetben, ha a szerződés meghosszabbítható, az adminisztrációnak a szerződés meghosszabbítását mellőző határozata a szóban forgó szerződéstől elkülönülő, a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, sérelmet okozó aktusnak minősül, amellyel szemben a személyzeti szabályzatban meghatározott határidőn belül panasz, sőt kereset is előterjeszhető. Az ilyen, a szolgálati érdek és az érintett helyzetének felülvizsgálata alapján hozott határozat ugyanis az eredeti szerződéshez képest új elemet tartalmaz, és nem tekinthető úgy, mint amely pusztán megerősíti a szerződést.

(lásd a 23–25. pontot)

Hivatkozás:

Bíróság: 1970. április 14-i Nebe kontra Bizottság ítélet, 24/69, EU:C:1970:22, 8. pont; 1980. december 10-i Grasselli kontra Bizottság ítélet, 23/80, EU:C:1980:284, 18. pont; 2006. szeptember 14-i Bizottság kontra Fernández Gómez ítélet, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 46. pont;

Elsőfokú Bíróság: 1995. október 19-i Obst kontra Bizottság ítélet, T-562/93, EU:T:1995:181, 23. pont; 2008. október 15-i Potamianos kontra Bizottság ítélet, T-160/04, EU:T:2008:438, 21. pont;

Közszolgálati Törvényszék: 2011. szeptember 15-i Bennett és társai kontra OHIM ítélet, F-102/09, EU:F:2011:138, 57–59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. október 23-i Solberg kontra EMCDDA ítélet, F-124/12, EU:F:2013:157, 17–18. pont; 2014. február 5-i Drakeford kontra EMA ítélet, F-29/13, EU:F:2014:10, 23. pont.

2. A védelemhez való jog minden olyan eljárásban, amelyet valamilyen személy ellen indítottak, és amely esetleg e személy számára sérelmet okozó aktus meghozatalához vezethet, az uniós jog egyik alapvető elvét képezi, amely jogot még az adott eljárásra vonatkozó szabályozás teljes hiányában is biztosítani kell. Még ha az ideiglenes alkalmazott szerződésének meghosszabbítása nem is az említett alkalmazottal szemben lefolytatott eljárás, ez nem változtat azon, hogy a szerződése meghosszabbítását mellőző határozat ez utóbbi helyzetét hátrányosan érinti, mivel annak eredményeképpen megfosztják az intézményénél fennálló munkaviszonya folytatásának lehetőségétől. Márpedig a védelemhez való jog, ahogyan azt már az említett 41. cikk is rögzíti, magában foglalja – egyúttal szélesebb körre is kiterjedően – az említett cikk (2) bekezdésének a) pontjában előírt, mindenkit megillető azon eljárási jogosultságot, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák. Következésképpen az intézmény köteles lehetővé tenni a felperes számára, hogy a szerződése meghosszabbítását mellőző határozat meghozatala előtt észrevételeit érdemben előadja.

Mindazonáltal ahhoz, hogy a meghallgatáshoz való jog megsértése a meghosszabbítást mellőző határozat megsemmisítéséhez vezessen, azt is meg kell vizsgálni, hogy e szabálytalanság hiányában az érintett alkalmazottnak ténylegesen lehetősége lett volna befolyásolni a szóban forgó döntéshozatali eljárást.

(lásd a 66. és 74. pontot)

Hivatkozás:

Bíróság: 2010. július 1-jei Knauf Gips kontra Bizottság ítélet, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat;

Közszolgálati Törvényszék: 2014. szeptember 17-i Wahlström kontra Frontex ítélet, F-117/13, EU:F:2014:215, 25–27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. február 5-i GV kontra EKSZ ítélet, F-137/14, EU:F:2016:14, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

3. Az ideiglenes alkalmazott szerződésének meghosszabbítására vonatkozó lehetőség egyszerű lehetőség, amelynek mérlegelése a hatáskörrel rendelkező hatóságokra tartozik, mivel az intézmények széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek abban a tekintetben, hogy saját szervezeti egységeiket a rájuk bízott feladatoknak megfelelően alakítsák ki, valamint a rendelkezésükre álló személyi állományt ennek megfelelően osszák be, azzal a feltétellel, hogy e beosztás a szolgálati érdeknek megfelelően történik. Ezenkívül a hatáskörrel rendelkező hatóság – amennyiben az alkalmazott helyzetéről határoz – köteles figyelembe venni az összes olyan körülményt, amely döntését meghatározhatja, vagyis nem csupán a szolgálati érdeket, hanem különösen az érintett alkalmazott érdekét is. Ez ugyanis az adminisztráció gondoskodási kötelezettségéből következik, amely a személyzeti szabályzat, és analógia alapján az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által az intézmény és alkalmazottai közötti viszonyok tekintetében meghatározott kölcsönös jogok és kötelezettségek egyensúlyát tükrözi. Az intézményeket e téren megillető széles mérlegelési jogkörre tekintettel a bíróság által végzett felülvizsgálat a nyilvánvaló mérlegelési hiba vagy a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára korlátozódik.

(lásd a 89. pontot)

Hivatkozás:

Bíróság: 1994. június 29-i Klinke kontra Bíróság ítélet, C-298/93 P, EU:C:1994:273, 38. pont;

Elsőfokú Bíróság: 1996. április 18-i Kyrpitsis kontra Gazdasági és Szociális Bizottság ítélet, T-13/95, EU:T:1996:50, 52. pont; 2009. szeptember 8-i ETF kontra Landgren ítélet, T-404/06 P, EU:T:2009:313, 162. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat;

az Európai Unió Törvényszéke: 2014. május 21-i Bizottság kontra Macchia ítélet, T-368/12 P, EU:T:1996:266, 49. pont; 2014. október 10-i EMA kontra BU ítélet, T-444/13 P, EU:T:2014:865, 28. pont; 2015. november 24-i Bizottság kontra D'Agostino ítélet, T-670/13 P, EU:T:2015:877, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.